

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W KRAKOWIE**

pl. Szczepański 5, 31-011 Kraków
tel./fax (0-12) 421-75-79, 421-74-98
e-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-430-504/16/DS-11/17

Kraków, 3 kwietnia 2017 r.

DECYZJA nr RKR - 2/2017

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 229)

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

po przeprowadzeniu, z urzędu, postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej:

- I.** na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Piotra Piwowarskiego wykonującego działalność gospodarczą pod firmą Piotr Piwowarski Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „Artel” w Wygiełzowie, **karę pieniężną** w wysokości 7 300 zł (słownie: siedem tysięcy trzysta złotych), stanowiącą równowartość 1650, 09 euro (słownie: tysiąc sześciuset pięćdziesięciu euro 9/100), za nieudzielenie informacji żądanych w ramach postępowania wyjaśniającego o sygn. RKR-403-504/16/DS, w wezwaniu z dnia 20 lipca 2016 r., przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.), dotyczących sposobu przekazywania konsumentom informacji, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 r., poz. 827 ze zm.), płatną do budżetu państwa;
- II.** na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), w związku z art. 83 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanawia się **obciążyć** przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą pod firmą Piotr Piwowarski Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „Artel” w Wygiełzowie **kosztami** tego **postępowania w wysokości 48,70 zł** (słownie: czterdzieści osiem złotych 70/100) i zobowiązać go do zwrotu przedmiotowych kosztów na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes Urzędu” lub „Prezes UOKiK”) w dniu 1 grudnia 2016 r., postanowieniem nr RKR-142/2016 wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Piotra Piwowarskiego wykonującego działalność gospodarczą pod firmą Piotr Piwowarski Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „Artel” w Wygiełzowie, za nieudzielenie informacji żądanych w ramach postępowania wyjaśniającego o sygn. RKR-403-504/16/DS, w wezwaniu z dnia 20 lipca 2016 r., przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.), dotyczących sposobu przekazywania konsumentom informacji, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 r., poz. 827 ze zm.).

Wskazany postanowieniem nr RKR-142/2016 zaliczono w poczet dowodów materiał dowodowy zebranego w trakcie postępowania wyjaśniającego o sygn. RKR-403-504/16/DS, tj.:

- postanowienie nr RKR-92/2016 z dnia 20 lipca 2016 r. o wszczęciu postępowania wyjaśniającego o sygn. RKR-403-504/16/DS;
- pismo Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 20 lipca 2016 r. skierowane do Przedsiębiorcy;
- pismo Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 17 sierpnia 2016 r. skierowane do Przedsiębiorcy;
- pismo Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 9 września 2016 r. skierowane do Przedsiębiorcy wraz z potwierdzeniem odbioru;
- pismo Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 11 października 2016 r. skierowane do Przedsiębiorcy wraz z potwierdzeniem odbioru.

Pismem z dnia 1 grudnia 2016 r. skierowano do Przedsiębiorcy zawiadomienie o wszczęciu postępowania, a także wezwano go do ustosunkowania się do postawionego zarzutu w terminie 14 dni od daty jego otrzymania. Przedsiębiorca odebrał zawiadomienie w dniu 5 grudnia 2016 r. Przedsiębiorca nie ustosunkował się do postawionego zarzutu w wyznaczonym terminie ani też w późniejszym czasie.

Pismem z dnia 18 stycznia 2016 r. Prezes Urzędu przesłał do Przedsiębiorcy Szczegółowe uzasadnienie zarzutów (dalej: „SUZ”) i wezwał do przedstawienia stanowiska co do przedstawionych ustaleń faktycznych i ich oceny prawnej w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma. Po upływie ww. terminu, w dniu 14 lutego 2017 r., do Delegatury UOKiK w Krakowie wpłynęła odpowiedź Przedsiębiorcy na wezwanie skierowane do niego w postępowaniu wyjaśniającym pod sygn. RKR-403-504/16/DS, w którym jednak Piotr Piwowarski nie odniósł się w żaden sposób do ustaleń poczynionych w toku niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Pismem z dnia 10 marca 2017 r. Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego. W wyznaczonym terminie nie skorzystał z przysługującego uprawnienia.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Piotr Piwowarski prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Piotr Piwowarski Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „Artel” w Wygielzowie na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Przedmiotem jego działalności jest m.in. sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet.

W dniu 20 lipca 2016 r. w Delegaturze Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie wszczęto postanowieniem nr RKR-92/2016 postępowanie wyjaśniające o sygn. RKR-403-504/16/DS, w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania Piotra Piwowarskiego wykonującego działalność gospodarczą pod firmą Piotr Piwowarski Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „Artel” w Wygielzowie (dalej: „Przedsiębiorca”) polegające na oferowaniu towarów za pośrednictwem kont użytkowników MOBILE_IMPORT i electro_shop w portalu allegro.pl, stanowią naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Pismem z dnia 20 lipca 2016 r. do Przedsiębiorcy skierowano wezwanie zn. RKR-403-504/16/DS-1/16 do przedłożenia informacji, *w jaki sposób przedsiębiorca przekazuje konsumentom, z którymi dokonuje transakcji za pośrednictwem portalu allegro.pl informacje, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 r., poz. 827 ze zm.).*

W wezwaniu określono cel przedłożenia informacji, poprzez wskazanie, że są one zbierane na potrzeby prowadzonego postępowania wyjaśniającego dotyczącego działań Piotra Piwowarskiego (RKR-403-504/16/DS), którego celem jest ustalenie czy – w związku z działaniami Przedsiębiorcy polegającymi na prowadzeniu sprzedaży towarów za pośrednictwem portalu allegro.pl – mogło dojść do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów. W wezwaniu zakreślono termin na udzielenie odpowiedzi na 10 dni od daty jego otrzymania. Pismo zawierało także m. in. następujące pouczenie o regulacjach wynikających z przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów:

Stosownie do art. 50 ust. 2 pkt 4 ww. ustawy, informujemy, iż za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych bądź wprowadzających w błąd, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[dowód: karta nr 5]

Według dostępnych na stronie internetowej Poczty Polskiej S.A. (www.emonitoring.poczta-polska.pl) wyników śledzenia przesyłki poleconej o numerze 00859007731835598062 z ww. wezwaniem ustalono, że wezwanie zostało doręczone przedsiębiorcy w dniu 29 lipca 2016 r.

[dowód: karty nr 16-17]

W związku z brakiem odpowiedzi w wyznaczonym terminie, pismem z dnia 17 sierpnia 2016 r. skierowano do Przedsiębiorcy ponowne wezwanie do udzielenia informacji w terminie 10 dni od daty doręczenia wezwania. Przesyłka z powyższym wezwaniem została odebrana w dniu 19 sierpnia 2016 r. (nr przesyłki: 00859007731855849656, emonitoring.poczta-polska.pl).

[dowód: karty nr 6 oraz 14-15]

Z powodu braku również w tym przypadku odpowiedzi w wyznaczonym terminie, 9 września 2016 r. skierowane zostało do Przedsiębiorcy kolejne wezwanie do udzielenia żądanych informacji, również w terminie 10 dni od daty doręczenia wezwania. Przesyłka została odebrana 13 września 2016 r. przez [...] (podpis, oznaczona jako „żona” oraz pieczętka Przedsiębiorcy).

[dowód: karty nr 7-8]

Kolejne, ostatnie wezwanie tej samej treści – z 7-dniowym terminem na odpowiedź – wystosowano w dniu 11 października 2016 r. i zostało ono odebrane 17 października 2016 r. przez pracownika podpisanego [...] ¹ (podpis oraz pieczętka Przedsiębiorcy).

[dowód: karty nr 9-10]

Pisma skierowane do Przedsiębiorcy z dnia 9 września oraz 11 października 2016 r. zawierały informację następującej treści:

Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.

Po bezskutecznym upływie wskazanego terminu, bez dodatkowych wezwań, zostanie wszczęte z urzędu - na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów - postępowanie w sprawie ukarania za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu. Stosownie do wyżej cytowanego przepisu Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W niniejszej sprawie żądania udzielenia informacji zostały każdorazowo doręczone pod adres wskazany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jako „adres do doręczeń”.

Postanowieniem nr RKR-142/2016 wszczęto postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Przedsiębiorcę. Przedsiębiorca nie ustosunkował się do postawionego zarzutu w wyznaczonym terminie ani też w późniejszym czasie, w tym po doręczeniu pismem z dnia 18 stycznia 2016 r. Szczegółowego uzasadnienia zarzutów.

Do Delegatury UOKiK w Krakowie w dniu 14 lutego 2017 r. wpłynęło pismo wraz z plikiem załączników stanowiące kserokopię (niepotwierdzoną za zgodność z oryginałem) odpowiedzi na wezwanie skierowane w postępowaniu wyjaśniającym pod sygn. RKR-403-504/16/DS. Przedmiotowe pismo datowane jest na 12 września 2016 r.², a Piotr Piwowarski nie odniósł się w nim w żaden sposób do ustaleń poczynionych w toku niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, wskazując głównie na *szczegółową kontrolę przeprowadzoną przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie*, podczas której – jak twierdzi Przedsiębiorca – nie ujawniono nieprawidłowości. Wśród załączników znalazły się m.in. kopia protokołu ww. kontroli oraz regulamin sprzedaży.

Pismem z dnia 21 marca 2017 r., Piotr Piwowarski podał adres, pod który należy kierować dalszą korespondencję (tożsamy z adresem głównego miejsca wykonywania

¹ lub [...] (nazwisko niewyraźne)

² zgodnie z stemplem pocztowym pismo zostało nadane 9 lutego 2017 r.

działalności w CEIDG) oraz wskazał, iż *odpowiedzi na pisma były wysyłane drogą pocztową realizowaną przez firmę INPOST.*

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów:

- 1. Przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.*
- 2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:*
 - 1) wskazanie zakresu informacji;*
 - 2) wskazanie celu żądania;*
 - 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;*
 - 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.*
- 3. Każdy ma prawo składania na piśmie - z własnej inicjatywy lub na prośbę Prezesa Urzędu - wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.*

Natomiast zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 tej ustawy Prezes UOKiK może również nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie m. in. art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Zastosowanie sankcji w postaci kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest możliwe do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy w tej sprawie żądanie określa wszystkie elementy wymienione w ust. 2 tego artykułu. Wymóg ten był spełniony w odniesieniu do wezwań kierowanych do Przedsiębiorcy. W każdym z nich wskazano zakres żądanych informacji i pouczone Przedsiębiorcę o tym, że w przypadku nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych albo wprowadzających w błąd, na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów będzie mogła zostać na niego nałożona kara pieniężna. Każde wezwanie zawierało podstawę prawną żądania, określenie terminu na udzielenie odpowiedzi i wyjaśnienie celu żądania, którym było uzyskanie informacji i dokumentów niezbędnych w prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym.

Każde z pism Prezesa UOKiK wysłano na adres Przedsiębiorcy, wskazany w CEIDG jako adres do doręczeń.

Stosownie do art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1829) wpisowi do CEIDG podlegają m.in.: adres do doręczeń przedsiębiorcy oraz adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, w tym adres głównego miejsca wykonywania działalności i oddziału, jeżeli został utworzony. Zaś na podstawie art. 33 ww. ustawy domniemywa się, że dane wpisane do CEIDG są prawdziwe.

Zgodnie z art. 42 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy.

Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 maja 2009 r., sygn. akt II GSK 594/09: *gdyby przyjąć, że w siedzibie firmy należącej do osoby fizycznej - jej miejscu pracy – doręczenia, zgodnie z art. 42 Kpa mogą dokonywać się wyłącznie do rąk adresata, nie byłby rzadkim przypadkiem stan braku możliwości doręczenia pisma w ogóle. (...) Niewątpliwie jednak doręczenie przesyłki do siedziby prowadzonego przez osobę fizyczną przedsiębiorstwa, które jest jednocześnie jej zorganizowanym miejscem pracy, powinno nastąpić, jeżeli nie do rąk adresata – właściciela tego przedsiębiorstwa, to do rąk osoby przez niego upoważnionej.*

W niniejszej sprawie żądania udzielenia informacji zostały doręczone Przedsiębiorcy poprzez upoważnione przez niego osoby, w tym ostatnie – przez upoważnionego pracownika.

W wyznaczonym terminie Piotr Piwowarski nie udzielił żądanych informacji. Przedsiębiorca wprawdzie ostatecznie odpowiedział na skierowane do niego wezwanie Prezesa UOKiK i przedłożył żądane informacje, nastąpiło to jednak dopiero po skierowaniu do niego czterech bezskutecznych wezwań i po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji, po upływie 14-dniowego terminu na ustosunkowanie się do SUZ. Udzielenie w ten sposób informacji nastąpiło z prawie 6-miesięcznym opóźnieniem w stosunku do pierwotnie wyznaczonego przedsiębiorcy terminu. W doktrynie jednoznacznie uznaje się, że nieudzielenie żądanych informacji w rozumieniu art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, może nastąpić zarówno wprost (tj. kiedy przedsiębiorca informuje Prezesa UOKiK, że odmawia przekazania żądanych informacji), jak i może mieć charakter pośredni, np. poprzez niedostarczenie informacji w wyznaczonym terminie. Stanowisko takie prezentowane jest również w ustalonym orzecznictwie Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który podkreślił, że *brak reakcji ze strony przedsiębiorcy w określonym mu terminie musi być w tych okolicznościach traktowany jako nieudzielenie informacji o jakim mowa w art. 106 ust 2 pkt 2 u.o.k.i k. Późniejsze udzielenie informacji także nie może skutkować zwolnieniem od odpowiedzialności, gdyż brakiem udzielenia informacji jest także nieudzielenie informacji w wyznaczonym terminie, który UOKiK określił Spółce na wykonanie wezwania. Sąd aprobuje w tym zakresie pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r., III SK 31/04, w którym Sąd ten stwierdził, iż pojęcie „udzielenie informacji” jest istotnym elementem konstrukcyjnym ustawowego obowiązku przedsiębiorcy, a naruszenie wyznaczonego terminu stanowi przesłankę do nałożenia kary pieniężnej jako naruszenie obowiązku procesowego. Choć art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i k. stanowi wyraźnie o nałożeniu kary pieniężnej w razie nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, nie mówiąc wprost o sankcjonowaniu karą pieniężną przekroczenia przez przedsiębiorcę terminu na udzielenie informacji, to oczywistym jest, że sformułowanie „nieudzielenie informacji” oznacza w kontekście celu tego przepisu, jego istotnego sensu normatywnego, zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez organ antymonopolowy terminie, zważywszy że przekazanie Prezesowi UOKiK stosownych informacji ma służyć sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego (...)³”*

³ uzasadnienie wyroku SOKiK z dn. 7 maja 2014 r. (sygn. akt XVII AmA 20/13)

Przedsiębiorca nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z czym zachodzą przesłanki do nałożenia na niego kary pieniężnej, zgodnie z powołanym uprzednio art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, to jest w wysokości do 221 200 000 złotych. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 30 grudnia 2016 r., który wynosił 4,4240 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach tej ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

Celem kary pieniężnej nakładanej na podstawie powołanego przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i realizacja zasady ekonomiki postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK w związku z nieudzieleniem żądanych informacji mają charakter represyjny – stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji, oraz prewencyjny – zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia – zarówno ze strony przedsiębiorcy, na którego kara jest nakładana (prewencja indywidualna), jak i innych przedsiębiorców w podobnej sytuacji (prewencja ogólna). Realność zagrożenia karami ma charakter dyscyplinujący, a celem ich nakładania jest zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji lub nieprzekazanie dokumentów opóźniają lub uniemożliwiają realizację zadań ustawowych Prezesa UOKiK. Nałożenie kary odbywa się w ramach uznania administracyjnego – o tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes UOKiK.

Biorąc pod uwagę brak reakcji Przedsiębiorcy na kierowane do niego wezwania, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, zachodzą przesłanki pozwalające na uznanie, że Przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, ignorując fakt otrzymania żądania od Prezesa Urzędu. Tym samym Przedsiębiorca co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i godził się z tym, co uzasadnia nałożenie na niego kary pieniężnej. W ocenie Prezesa Urzędu udzielenie informacji wskazanych w skierowanym do Przedsiębiorcy wezwaniu nie wiązało się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania.

Na tę ocenę ma również wpływ fakt, że strona postępowania jest przedsiębiorcą (profesjonalistą), więc jest szczególnie zobowiązana do dokładania należytej staranności w kontaktach z organami administracji publicznej w toku prowadzonych przez nich postępowaniach.

Ze względu na fakt, że Przedsiębiorca był jedynym podmiotem, w sprawie którego prowadzone było postępowanie wyjaśniające pod sygnaturą RKR-403-504/16/DS, naruszenie Przedsiębiorcy ma wpływ na przebieg i termin zakończenia postępowania, w którym zażądano przedłożenia informacji.

Artykuł 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK. Ustalając wysokość kary Prezes Urzędu kieruje się założeniem, że powinna ona spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Oceniając stopień zawinienia Przedsiębiorcy Prezes UOKiK wziął pod uwagę w szczególności to, że Przedsiębiorca umyślnie nie wykonał obowiązku udzielenia odpowiedzi na kierowane do niego wezwania, a także nie uzasadnił przyczyn swojego

zaniechania. Stosownie natomiast do art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK ustalając wysokość nakładanej kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia żądanych informacji uwzględnia, oprócz okoliczności tego naruszenia oraz ewentualnego uprzedniego naruszenia przepisów ustawy przez przedsiębiorcę, także wpływ tego naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 7 300 zł (słownie: siedem tysięcy trzysta złotych), stanowiącą równowartość 1650, 09 euro (słownie: tysiąc sześciuset pięćdziesięciu euro 9/100). Kara w tej wysokości stanowi 0,0033 % kary maksymalnej, jaka mogła zostać nałożona na Przedsiębiorcę. W ocenie Prezesa UOKiK ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownemu nieuzasadnionemu uchyleniu się Przedsiębiorcy od wykonania skierowanego do niego wezwania. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Wobec powyższego orzeczono, jak w punkcie I sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes UOKiK rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 263 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m. in. koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Natomiast, zgodnie z art. 264 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes UOKiK stwierdził naruszenie przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną ze stroną przez Prezesa UOKiK w toku tego postępowania. W związku z tym Prezes UOKiK postanowił **obciążyć** Przedsiębiorcę **kosztami** tego **postępowania w wysokości 48,70 zł** (słownie: czterdzieści osiem złotych 70/100) i zobowiązać go do zwrotu przedmiotowych kosztów na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł, jak w pkt II sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną, określoną w pkt I decyzji należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Koszty niniejszego postępowania określone w pkt II decyzji, należy wpłacić na ten sam, wyżej wskazany, rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1822 ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, wnoszone za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie, pl. Szczepański 5, 31-011 Kraków.

Na postanowienie rozstrzygające o kosztach, zawarte w punkcie II sentencji niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479³² § 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego oraz art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wnoszone za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie, pl. Szczepański 5, 31-011 Kraków, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, w przypadku zaskarżenia jedynie rozstrzygnięcia o kosztach.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

*Dyrektor Delegatury UOKiK w Krakowie
Waldemar Jurasz*